

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU HETILAP

Megjelen minden vasárnap reggel.

Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felolós szerkesztő:

DINGEGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Dingre Nándor könyvnyomdája Celldömölkön; ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű pénzületek.

Városunk társadalmi viszonyai.

(S.) Egyetértés és tömörülés ad erőt nemcsak a nemzeteknek krónikus fennállásához, hanem egyes városok fejlődéséhez is. Mint a költő mondta: A míg egy szive volt a magyarnak — mindig ellen állott a viharnak. — Jól mondta... Helyesen mondta. De ugyan, kérdem szeretettel, mikor volt az? Ugyancsak régen lehetett, mert hirtelenében nem tudna egy nemzet úgy elfajulni, mint a hogy azt manapság jó magunkon észlelhetjük.

Az a magyar nép, mely nem sajátta vérét ontani nemcsak hazájáért, hanem azért is, hogy a nyugatot megvédje a keresztet támadó pogány hordak fanatikus rombolásától, az a nép, mely a testvéri szeretet tüzétől akár a pokol torkába is egymásért, oly mérvű átalakuláson ment át, a mely megdöbent a szemlélt. A nemzeti szellem a sir széléről sir vissza aláaknázóira, hogy talán még felébred bennük az

öntudat és újra feltámasztják a haldoklót. Hja! de ehhez nagy erkölcsi erőre volna ám szükség, azt pedig kiölte a magyarból az önzés, a hamis önbecs-vágy.

Má arról feleledkezünk, hogy tulajdonképen egy cél van előttünk: országunk hatalmassá és a nemzet boldoggá tétele. Ma mindenki csak saját eszménye után fut, s rohantában nem veszi észre az utvesztőt, a melybe téved. Tömörülés helyett kínai falakat von maga körül a társadalom minden egyes osztálya.

A keresztény elkülöníti magát a zsidótól, a zsidó a kereszténytől, nemcsak vallási, de társadalmi téren is. A kereskedő lenézi az iparost, a kereskedő a hivatalnok, a hivatalnokot az, a kinek az isten önállóságra adott módot, vagy megfordítva.

Hogy csak egy példát említek, itt volt az «Erzsébet-Nőegylet» mulatsága, hány keresztény uri ember jelent meg azon? — meg tudnám az ujjaimon számlálni. Pedig nemes cél hozta őket össze, a társadalom nyomorultjai javára hordták össze filléreiket! No de volt,

meg lesz vasúti bál is, hol a vasutiak mulatnak, lesz olvasóköri vagy dalárda-bál is, a hol meg az iparosok gyűlnek egybe. Ha így van ez mulatságok alkalmával, mely a magyar embert az ő természetere szerint legközelebb hozza egymáshoz, hogyne volna így adminisztracionális vagy egyéb lokális kérdés megoldásánál?

Idegen szemét vet a magyar a magyarra. Ha egyik kaszt egy életre való eszmét dob a felszínre, a másik már csak azért se pártolja, mert nem az ő kebeléből indult ki és mert mind-egyik kaszt félti az ő vélt hegemoniáját a másiktól. — Mire vezet ez, jó uraim? Azt hiszem, nem kell hozzá profétai ihlet, ha azt mondom, hogy ezzel a reakció micelumait dédelgetjük s a helyett, hogy vállalva haladnánk a művelődés, a társadalmi és gazdasági föllendülés útján, az egymás iránti konokéretetek pettyhűdségébe esünk és azt érjük el, hogy társadalmi helyzetünk mindig szomorubb képet mutat.

Mindegyik kasztnak megvan a maga baja, de mivel nem érintkeznek egymással, egyik a másikat nem ismeri, csak

TÁRCA

A pipacs.

— A Kemenesalja eredeti tárcája. —

— Alsó felső szomszédok, lányomat a tolvajhídeg leli!

Midőn ezen fenn idézett mondást özvegy Kaprosné asszonyom annak rendje és módja szerint az utcán háromszor elkiáltotta, azon szent meggyőzőpéssel indult be a házba, hogy most már okvetlen meggyógyul az ő leánya.

A konyhában a hűséges szolgálójával találkozott, ki kimenőben ugyancsak dűnnyögött valamit magában.

— No szógám, gyógyul-e a Terka?

— Gyógyul biz az Panni néném szemlátomást.

— Tudtam, hogy használ annak az áldott cigányasszonynak a javasolása. Azt mondta, hogy ha még egyszer disznólabát adok neki, hát harmadnapra kutya baja sem lesz. Hogy ne adtam volna. Lelkem édes lányomat csak

nem hagyom szenvedni; ugy-e Jóska jól tettem, hogy adtam?

— Ühüm!

— Látom te is okos legény vagy. Hát ugy-e attól gyógyul a lányom, a mit a cigányasszony javasolt?

— Attól, attól, az ángyod térdétől, — dűnnyögte Jóska.

— No lányom hogyan vagy? — kérde a szobába lépve.

— Csak vagyok, — sóhajtozott a beteg.

— Könnyebben érzed magadat?

— Tudja Isten!

— Pedig holnap a szénát kellene összegyűjteni. Ugy gondoltam, hogy ha jobban leszel, elküldelek a Jóskával, én meg majd elviszem utánatokat az ebédet, de ha nem igazulsz, majd csak keresek valakit helyettesed.

— Ne keressen senkit édes anyám, azt hiszem, holnapra teljesen helyén leszek; hisz már is sokkal jobban vagyok.

— Jobban vagy? — Oh tudtam én! Oh áldott cigányasszony!

Másnapra csakugyan helyre jött a Terka

egészsége és együtt mentek Józival a szénájukat rendbe hozni.

Szép lassan ballagtak egymás mellett, egyik sem szólt semmit. Okosat ugy sem tudtak volna mondani, a helyett meg, hogy valami bölendot mondjanak, jobb ha hallgattak. A legény egyszer csak egy pipacset talált. Leszakította és oda tűzte a leány hajába, amittől az vörösebb lett mint a pipacs.

— Terka?! Ha ez a pipacs elfonnyad, akkor megcsókollak.

Erre sem szólt semmit. Bánta is! A legény pedig szerette volna megszólaltatni.

— Terka?! Tegnap kártyát vettem egy cigány asszonnyal.

— Hát aztán mit vetett ki?

— Hát... hát azt, hogy... nem szeretsz te engemet, mert szegény legény vagyok, — lóditott a legény, hamisan mosolyogva csinos bajsa alól.

— Hazudott! — kiáltott ingerülten a lány. Jóska ezért merész karjaiba zárta a kis hideglelőst, aztán „elfonnyadt a pipacs” szóval csattanós csókot nyomott kipirult ajkára.

a magáéval van ellogalva s nem is gondol arra, hogy vállalva a legnagyobb nehézségeket is — lehetne küzdeni, sőt bajának okozójául a másikat tekintí és keblében a gyűlölet veri fel tanyáját.

Pedig nem így kellene ennek lenni. Az iparosban becsülni kellene a fizikai munka emberét, a hivatalnokban az agy munkását, az önállóban pedig az anyag forrását. De csak addig, míg azt nem kalap alá rejti, hanem szolgálatára bocsájta a társadalmi boldogulás eszméjének.

Hisz az embernek hány testrésze van! Mindegyiknek meg van szabva a maga hivatása és míg harmonikus összetartás uralkodik közöttük, az egész test jól érzi magát, mihelyt azonban a láb fölmondja a szolgálatot, mert arra gondol, hogy a nyelv sokkal kényelmesebben mozog és ez nála elégedetlenséget okoz, vagy a kéz megirigylí a fül lát-szólagos tétlenségét, a test elveszti az egyensúlyát és zavarokkal küzdve megbénul az össz-szervezet mehánikája, s haszontalan halmaz lesz.

Igy vagyunk a társadalommal is. Csak ugy képes a társadalom magának elégedettséget, jólétet szerezni, ha tagjai harmonikus egyetértéssel, egymást a nemes tettek mezején versenyre hívva küzdenek a lét jogaiért, ha lerombolnak maguk közt minden válaszfalat és áthatva érzik magukat azon szent igék-től: mindnyájan egyért, egy mindnyájáért. Ha nem azt tekintik, hogy ez az én házam, hanem azon tudat vezérli őket: ez a mi városunk.

Ha nem azt nézik, hogy melyik

melyik templomban imádjá az Istent, hanem hogy mindnyájunknak egy Istenünk van; — ha nem azt latolgatják, hogy melyik milyen hivatási kört tölt be, hanem azt, hogy mindnyájan egy édes hazának a gyermekei vagyunk, s talán nem egészen az egyén az oka, hogy nem magasabb hivatáskört tölt be, hanem a társadalmi predestináció. S az a kerges kezű munkás, vagy a mindennapi kenyérért szívesen szolgáló üzletember lehet épen olyan becsületes ember, mint bármelyik nagyobb tengu.

Szivleljük meg, uraim, e szavakat és romboljuk le a válaszfalakat melyek édes hazánk édes gyermekei közt álló oszlopok gyanánt meredeznek, hogy így édes testvérként, kéz kezet fogva, teljesítsük kötelességeinket, melyet a szent haza ró reánk.

Egymásra vagyunk utalva, ezt nem tagadhatja senki, vagy ha valaki büszkén meri a mellét verni, hogy ő maga is megél, az menjen el a maga elbizakodottságával a Sahara kellő közepébe, ott üssön tanyát, majd meglátjuk, boldogul-e! Ha pedig beismerjük, hogy egymásra vagyunk utalva, akkor félre azzal az utálatos copfjal és legyünk, a minék lenni kell, közös hazánk édes gyermekei, jó hazafiak, jó magyarok, hogy testet öltösn a magyar hármass jelszava: **szabadság, egyenlőség, testvériség!**

A Kemenesaljai Közkórháznál a múlt év végén tartott ország kórházfelügyelői vizsgálat eredménye a napokban érkezett meg a gondnoksághoz, a mely szerint megszűnnek az eddigi pénztárosi és ellenőri passiv állások. Az ellenőri tisztet eddig **Loránth Gyula** viselte.

A kisiparos.

Érezzük mindnyájan a veszedelmet, de talán senki sem sujtódik annak nyomasztó hatása alatt keservesebben, mint a kisiparos.

Ugyan ki hallotta, hogy valaha kisiparos hozzá jutott volna egyetlen állami csizma, egyetlen katonai nadrág szállításához? Ki állna szóba Magyarországon érdes tenyerű, egyszerű ruházatu iparossal? Megpályázza ő is az állami szállítást, de ki veszi számba? Azt mondják, hogy anyagi helyzete nem nyújt biztosítékot. Jönnek a simára borotvált, kifogástalan öltözetű pénzes vállalkozók, a kiknek a nyomában nem támad bagaria-illat, az enyv szaga sem érzik meg rajtuk, a tenyerük sem érdes, csak egy siklik rajta a bankó. Ezekben van garancia.

Nagy furfanggal írják ki nálunk a szállítási feltételeket. Oda teszik, hogy az olcsó ajánlattevő feltételeit nem köteles elfogadni a hivatal s a beérkezett ajánlatok között tetszés szerint választhat s elfogadhatja a drágábbat is. S vajjon hullatnak-e legalább morzsákat a százezrekből a kisiparosnak, annak a kinek a kerges tenyere nem elég sikos, hogy garancia lehessen a személye?

Odaadják-e legalább a felvállalt szállítást feldolgozás végett a kisiparosnak? Dehogy adják. Mire valók a rabok, ha nem arra, hogy a vállalkozó urak felvállalt munkáját elvégezzék.

Vácán, Sopronban, Szegeden, Liptóváron, Szamosújváron s a többi börtönben egyenkint van 5—600 rab.

A csattanástól-e vagy mitől egy fürjecske elkezdett törkaszakadtából pitypalatlyolni, az aranykalászkok hajlongtak, a szellő süttogott, az ég azurjában pedig apró tündérek repkedtek, meg-megcsapva kicsi szárnyaikkal a kis hideglelőst, a ki most egyszerre olyan egészséges lett, mint a makk. A zizegő széna édes illattal vette körül a szegény prózai lényeket, a kik nem tudták, mi ringatja őket oly szívfezegető boldogságban, csak azt tudták, hogy jó így lenni.

Egyik kezükben a villa, a másikkal egymást ölelve, nagyon jól érezték magukat. A pipacs meg csak fonnyadt. Minél jobban simulak egymáshoz, annál jobban késett a munka.

Egyik mit beszélték egymásnak? — Főlöszleg az elmondani, hisz a szerelmesek mind egy kaptafán készült szavakat használnak! Százszor meg százszor megkérdezték egymástól: szeretsz? — a másik meg ugyanannyiszor felelte rá: szeretlek! — sőt néha meg is dupláta.

A pitypalatlyngk most már másik is

segített nótázni, a kalászkok már zúgtak, a szellő elhatalmasodott és szét akarta őket bomlasztani, a tündérek pedig melegnek találván az időt, egy kis hűvös báránnyelűre szöktek fel és ott beszélgették a két szerelmes viselt dolgait, nem csoda tehát ha a Panni néni oly észrevétlenül cserkészhetbe őket.

Oh ti gézengúz, haszontalan naplopók, te haszontalan betyár, te komisz lánycsabító, — te anyja szégyene, te... te... Jaj, azt se tudom, mit mondjak! Hát aztán mit csináltak ti itt? — Hát így bizhatom én meg hű cselédemben, hogy a tulajdon, féltve őrzött lányomat szereti el? Hát így bizhatom meg jóban nevelt lányomban, hogy szolgálégyntől hagyja magát eleszabítani! — Te akasztófa virága! Te falu cimere! Te... te... Jaj, azt se tudom, mit mondjak.

— Ne mondjon Panni néném semmit, — szólt némileg magához térvé a legény — nem tettünk mi semmi rosszat, csak egy kicsit megszerettük egymást, aztán most a hideglelésből gyógyigtattam a Terkát; mert nem is az az igazi tolvajhideg leli ám öt,

hanem engem szeret, aztán azt meg tudjuk, hogy a milyen megbicsaklott, hajthatatlan asszony Panni néném, hát soha se egyezze bele, hogy egymásé legyünk. Ha jó szíve volna, nem bolygatná egy fiatal pár egymáshoz huzódását, de hát nem mertünk szólni, mert tudtuk, hogy rossz szíve van.

— Rossz szíve van az öreganyádnak, te akasztani való mákvirág...

— Nono! Csak ne kezdje újra; hát nem látja, hogy a szegény Terkát már megint a tolvajhideg bántja?

— De csak bántsa... De csak rázza! — Te köcsös! Te annyagyalázó, hát hogy mertél ilyen tenni? Urám fia, egy szolgálégynt fényes nappal csókolgatni. Jaj nekem! Én ebbe ugys belehalok.

— No csak ne haljon bele kend, hanem adja ide azt az ebédet, aztán hadd lássak dologhoz.

— No iszen hozzá láthatok. Délelőtt jó jól hozzá látatok. Gyűjtöttetek, látom, annyit, hogy egy csira ténen egy hét alatt eldögölgene meg tőle.

Az igazságügyi kormány minden évben bérbe adja a rabok munkaerőjét a vállalkozóknak nyilvános árverésen — 40, 60, 80 fillérért és 1 kor 40 — 60 fillérért szabó munkára. Az állam saját területén állami pénzen épített, villannyal világított és jól fűtött műhelyt is ad a vállalkozónak, arról is gondoskodik, hogy a rab reggel 6-tól 12-ig, délután 1-től este 8-ig dolgozzék s a vállalkozó óraszámra fizet.

Már most hogy volna képes versenyezni a kisiparos ezzel a vállalkozóval? Hol kap az iparos segédet még 1 kor. 60 fillérért is, pedig a vállalkozó csak azért a rabért fizet ennyit, a ki a szabadsága alatt is kész iparos volt.

Hol az ingyen helyiség, hol a fűtés, világítás, de a mi a legfőbb, hol a munka? Olcsóbb munkaerővel előállított ipari termékét olcsóbban is lehet adni. Sajnos, nemcsak szállításra szánt munkák készülnek így, hanem a nagyraktárak is innen szerzik be szükségleteiket.

Aztán ha legalább a rabnak, illetve az igazságszolgáltatásnak volna valami haszna ebből a vállalkozási rendszerből. A modern kriminalisztika kétféle szempontból vezette be a börtönökbe a munkát. Először, hogy az állandó foglalkoztatás, a szakadatlan munka által elvonva a rabot a bűnös gondolatoktól, megjavítsa. Másodsor, hogy az ily módon megjavított rabnak egy iparágban való teljes kiképzése által, ha kiszabadul, kenyerét is adjon a kezébe.

Csak hogy a börtönszektuláns vállalkozó nem igen bír érzéssel a börtönügy irodalma iránt. Mi köze neki a

modern kriminalisztikához. Ő szerződő fél. Még a szentnek is maga felé húz a keze, hát annak, a ki nem szent, már pedig a vállalkozó ur ugyancsak nem szent. Bevezeti a munkamegosztás elvét, 10 rab állandóan szab, 25 fércel, 25 gépel, 5 gomblyukat varr és így tovább. Ezt a rendszert meg nem változtatja a vállalkozó, mert neki ez jobb. Letelik a büntetési idő, kimegy az életbe a rab s még bizonyítványt is nyomnak a kezébe. Aztán hozzá kezdene dolgozni, de mikor ő csak gépetti vagy csak gomblyukat tud varrni.

Több nap, mint gomblyuk és ismét lop, mert hát élni csak kell.

Ilyen a magyar büntetőtörvény.

Az Erzsébet-Nőegylet estélye.

Folyó hó 4-én szombaton tartotta meg a célldömölki Erzsébet-nőegylet az idei táncmulatságát, a mely hangversennyel és felolvasással volt egybekötve.

A hangverseny szereplőit, nevezetesen D. Pugin Leona operanékesnőt és Heidelberg Albert zeneszerző zongoraművészt a pályaudvaron a vigalmi bizottság tagjaiból alakított öt tagú deputáció fogadta szíves vendégszeretettel és előkezenységgel.

A hangverseny nagy és előkelő közönség jelenlétében folyt le, mely az egész hallgatóságra mély és általános hatást gyakorolt. Kezdetre fél 9 órakor volt, mikorára zsúfolásig megtöltötte a közönség a termet. A műsor első számúként Heidelberg A. saját szerzeményű darabját játszotta kiváló technikával és mély bensőséggel, úgy hogy a közönség viharos tapsokkal jutalmazta előkelő művészetét, majd D. Pugin Lena operanékesnő lépett a közönség elé, kit mindjárt megjelenésekor élénk óvációban részesítettek. — A figyelmes rendezőség díszes csokort nyújtott át a ven-

dég művésznőnek. A művésznő néhány műdalt, többek között egy francia dalt énekelt oly bravurral és annyi zenei intelligenciával, hogy a közönséget percekig tartó tapsra ragadta.

Ezt követte Gerő Odön érdekes és tartalmas felolvasása a kártya és az asszony címen, mely a közönség figyelmét teljesen lekötötte. Ezután ismét D. Pugin Leona énekelte az „Egy rózsaszál” című dalt és Kukurica János belépőjét, annyi bájjal és pajzánsággal, hogy a közönség alig bírt betelni játékával. A műsor befejező részét Heidelberg Albert saját szerzeményű két dalának interpretálása képezte, mely méltó befejezése volt a műsor egyes számainak.

A hangverseny után a fiatalság táncra perdült és a legjobb hangulatban járta a késő reggeli órákig. A negyest 50 pár táncolta.

Itt közöljük a jelenvoltak névsorát.

Asszonyok: dr. Pletnits Ferencné, Weisz Kálmáné, dr. Brunner Ferencné, Lendler Samuné, Németh Márkusné, Günsberger Ignácné (Ság), dr. Deutsch Samuné, dr. Balassa Jenőné, Schpiegel Zsigmondné, özv. Boda Vilmosné, Spitzer Adolfné, Blettler Pálné, Wittmann Adolfné, dr. Hetthéssy Elekne, dr. Miskolczy Imréné (Vönöck), Erdős Józsefné (Sömjen), Altstädter Józsefné, Scheiffeier Kálmáné, Bisitzky Ödönne, Bévárdy Gyuláné, Hiller Scheiber Mórné, Mórne, Singer Imréné, Kövesi Vilmosné, Loránth Gyuláné, Ányos Pálné, Krausz Józsefné (Sárvár), Boschán Gusztávné, Buxbaum Samuné, dr. Nagy Józsefné, Szabó Ignácne, Berzenyi Dezsőné, dr. Berzenyi Jenőné (Sömjen), Goldring Izidorné, Grosz Henrikné, Schwarc Hermanné, Deutsch Mórne (Nmagasi) Deutsch Gyuláné, Kálmán Mórne stb.

Leányok: Günsberger Irén és Irma (Ság), Bakó Rózsika, Berzenyi Kata (Sömjen), Bisitzky Janka, Hiller Elza, Scheiber Kata és Irén, Singer Jenni és Ilonka, Loránth Margit, Irma és Kata, Krausz Róza (Sárvár), Nagy Katinka és Erzsike, Radó Fanni, Goldring Sarolta, Frisch Gizella (Ostfiasszonyfa), Handei Iza és Irén (Radnázsa), Deutsch Irma (Inkász), stb.

Ily kenetes prédikációkkal fűszerezte Kaprosné az ebédet. Józsi azonban nem sokat törődött már vele. Neki feszítette a hátát a boglyának és úgy kanalizott, néha-néha egy oldalpillantást vetve Terkára, ki nem evett, csak csendesen hűpögött. Ilyenkor az étel mindig másfelé igyekezett, úgy a torkán akadt a leány keserősége.

Midőn az ebédnek vége volt, akkor az edényes kosarat szépen a lánya fejére tette Panni néni és elküldte haza, ő meg ott maradt gyűjteni, no meg a Jósának lelkére beszélni. Józsinak csupán az volt a szerencséje, hogy folyton Terkára gondolt s így nem is hallotta, mit beszélt neki jóakarója, pedig lett volna mit hallania.

Terka hazamentében csendesen sirdogált. A mint így ballag, egyszer csak megszólítja valaki. Ijedten törli meg szeméit, aztán a megszólítóra néz; de megvizsgálódott, hisz az ő jó plébánosa az, ki ötlet annyira szereti.

— Nagyon lassan haladsz, édes lányom, elértelek öreg lábaimmal, — de nini! — mi bajod? Hisz té sirsz, látom!

— No micsoda dolog az? Nekem sem mered megmondani?

— A pipacs...

— Hm! A pipacs... Micsoda pipacs? Szegénykét valami nagy bátorság szállta meg és elpanaszolta baját a jó lelkiatyának. Ez elkomolyodva hallgatta, aztán istenes intelmek között haza bocsátotta.

Másnap Panni néni székét törült vendégének. A plébános volt. Nem sokat teketőriázott, hanem egyenesen a dologra tért.

— Kaprosné asszonyom! Magát megáldotta az Isten egy kedves, szelid lánykával.

— De iszen a büne...

— No csak ne szóljon bele, míg nem végezek. Aztán van magának egy derek, jóvaló cselédje, a Jóska.

— No hogy az a...

— Pszt! Mondtam, ne akadjon bele. En azt mondom, lelkem Panni néném, hogy ez a két fiatal nagyon összeillene.

Hiába illegette azután őket vissza

Panni néni, csak összeillők maradtak azok. Végre csak azt kötötte ki, hogy a plébános ur legyen a násznagy. Persze, hogy elfogadta. Három hét múlva meg is volt az esküvő.

Mikor a templomból kijöttek; Jóska mosolyogva mutatott egy — az árok partján viruló virágra. A menyasszony kedvesen elpirult és örömmel simul völegényéhez:

— A pipacs!

Sági.

Minek mondjam...

*Minek mondjam, hogy szeretlek?
Megláthatod úgy is rajtam,
Mikor nézek szép szemedbe,
Mikor mosolyg rád az ajkam.*

*Mikor bársony kis kezedet
Oly remegve félve tartom,
Mikor szótlan nézzük egymást,
Barna fűrtű kis galambom.*

Molnár Kálmán.

A táncmulatságnak és hangversenynek nemcsak erkölcsi, de anyagi eredményével is mindnyájan meg lehetünk elégedve, mert a jó mulatságon felül a jótékony célra is elég tekintélyes összeg jutott.

A szép siker biztosításáért elismerés illeti az egész rendezőseget, mégis különösen ki kell emelnünk *Weisz Kálmán*ét, dr. *Deutsch Samunét*, valamint *Kemény József* egyesületi jegyzőt, mint a kik fáradszathatlan buzgóságának volt eredménye e szépen sikerült mulatság.

HIREK.

Szerkesztőváltás. Lapunk eddigi felelős szerkesztője *Bévárdy Gyula* ur a hét folyamán lemondott e tisztéről és a lap kötelekéből kilépett. Helyében a mai naptól *Dinkgreve Nándor* viseli a szerkesztői felelősséget.

Uj fősolgabíró. Dr. Ernuszt József főispán a szabadságon levő *Jakab Bódog* fősolgabíró helyettesítésére *Takách Márton* t. és vasvári járási solgabíróat küldte ki, a fősolgabírói állással járó illetmények élvezete mellett. *Takách* nálunk e hó 15-én foglalja el állását. Tiszteletére tegnapelőtt a vasvári kaszinó bucsbankettet rendezett, a mi bizonyítéka a fősolgabíró általános a népszerűségének és tiszteletének.

Iskolaszéki gyűlés. A celldömölki r. k. iskolaszék e hó 5-én gyűlést tartott, tárgya a legutóbb érkezett püspöki leiratra való válasz meghatározása volt.

A Kemenesaljai Takarékpénztár tegnap, szombaton délután 2 órakor tartotta évi rendes közgyűlést, a melyen megjelent a tisztújítás is. Megválasztottak a következők: társasági elnökké: *Pálinskás Géza* (Ságh); igazgatósági elnökké: *Raffel Dénes* (Izsákfa); igazgatósági tagokká: *Balassa Jenő* dr., *Bakonyi József*, *Günsberger Ignác* (Ságh), *Heimler Adolf*, *Szabó József*, *Szalay József*, *Stelka Péter* és *Tompa Sándor* (Boba); a felügyelő bizottság elnöke: *Nagy József*, tagjaivá: *Németh János* (Szombathely), *Fülöp Lajos* (Boha) és *László Ferenc*. A közgyűlés fél négy órakor ért véget.

A solgabíró szabadsága. *Guary Leo* I. solgabíró, a celldömölki fősolgabírói hivatal vezetője f. hó 20-án kezdi meg 6 hetes szabadságát.

Halalozás. *Bévárdy Lajosné* született *Jaró Járó Hedvig*, *Bévárdy Lajos* gyónki gyógyszerész neje pénteken hirtelen elhunyt. A megboldogultban *Bévárdy Gyula* gyógyszerész a nevelő anyját gyászolja. Temetése szombaton volt, melyre *Bévárdy Gyula* a gyászír vétele után elutazott.

Áthelyezések. A csendőrségnél ismét változás van. A multkorában innen elhelyezett *Rozmann* őrmester helyébe ideiglenesen kirendelt *Cserép János* jánosházi őrmestert Asszonyfára téve át. A celldömölki járásparancsnokság vezetését pedig *Máté Elek* őrmesterre bízta a kerületi parancsnokság, a kit a zalamegyei Zágorról helyeztek ide.

Hát így lehet! Szemet szurt egy vidéki úri embernek a redakcióban mai vezércikkünk és engedelmet kért, hogy elolvashassa. Persze hogy szives örömmel megengedtük. Végig böngészi és nagy fejszovályással adja vissza.

— Kérem, ez nem áll. Csak humbug az egész. Hogy a mi társadalmunkban kaszto volnának, az szemen szedett rágalom. Állítom szobizonytására eklatáns példát hozok fel. Ismerek akárhány községet, hol a tanító, meg a kántor, a sekrestyés, a statisztikai biztos, a faiskola-kezelő, a harangozó stb. stb. a legintimébb testi-lelki barátságban vannak.

Igea ám, de erre meg mi megjegyezzük, hogy az az úri ember is tanító, aztán mindazon magas és nem magas hivatalokat egy személyben teljesíti. Elég rossz, hogy így van, de csakis így érthető azon tisztelt urnak megsemmisítő nyilatkozata a kasztrendszerrel.

A T. E. V. V. E. táncmulatsága. A tüdővész ellen védekező vasmegeiei egyesület javára rendezendő táncmulatság f. hó 25-én lesz megtartva a Korona-szálloda nagytermében. A táncmulatság iránt, a mely az ideai farsangnak bizonyára egyik legsikerültebb bálja lesz, vidékről is különösen nagy az érdeklődés. A kibocsájtott meghívó szövege a következő: »Meghívó N. N. részére, méltóságos Szőgyény-Marich Ferencné Corsec Paula grófnő fővédnöksége alatt felerészben a T. E. V. V. E. felerészben a vakokat gyámoltó vasmegeiei egyesület javára Celldömölkön, 1905 február 25-én, a Korona-szálloda összes helyiségeiben rendezendő zártkörű táncmulatságra. A vidékről megjeleneni szándékozókat kérjük, hogy e szándékukat dr. Pletnits Ferencnek, Guary Leonak vagy Pálovits Józsefnek, az elszállásolási bizottság tagjainak, lakás és table d'hot biztosítása végett bejelenteti sziveskedjenek. Table d'hot 2 kor. 40 fillér. Személyjegy 3, családjegy 7 kor. Kezdeté fél kilenc órakor. Felülfizetések a jótékony célra köszönettel fogadtnak és hirtalpilag nyugtáztatnak. Guary Leo, bálbizottsági elnök. Ostffy Lajos dr. rendezőbizottsági elnök. Vidos Aladár és Münnich József alelnökök. Rendezőbizottsági tagok: Boschn Gusztávné, dukai Takács Ferencné, Guary Gyuláné, dr. Gefin Lajosné, Guary Leoné, Götzl Gyuláné, Herteleny Gyuláné, dr. Hetthéssy Eleké, dr. Miskoley Imréné, Nagy Katinka, Nagy Erzsike, dr. Pletnits Ferencné, Raffel Dénesné, Reindl Istvánné, Schmidt Károlyné, Schleiffer Kálmáné, Balogh Aladár, Bárdossy Zoltán, Bence Sándor, Brunner Ferenc dr., Emeresz Fodor Antal, ifj. Förster Ottó, Giay Károly, Guary Károly, Haltz Jenő, Hetthéssy Elek dr., Havassy Béla dr., Horváth Ernő, Kis Emil dr., Kvassay István, Istócy Kálmán dr., Lengyel Mór, Maróthy László dr., ifj. Mesterházy Ödön, ifj. Miskoley Imre, Nagy József (főbíró), Németh Ferenc, Pekker László dr., Porkoláb Mihály dr., Rupprecht Lajos, Simon Olivér, Sókora Elek, ifj. Szigeti Sándor, Szabó Jani, Sauer Gusztáv, Tulok Jenő, ifj. Vidos József, Vidos Dani, Vidos Árpád, Udránszky Sándor dr.

Teaestély. A jánosházi izr. nőegylet f. év február hó 18-án, saját pénztára javára a kaszinó nagytermében, táncgal egybekötött teaestélyt tart. — Belépődij személyenként 1 korona. Kezdeté este 8 órakor.

Arverés a vasutnál. A magyar kir. államvasutat igazgatósága tudatja velünk, hogy a vasúti kocsiokban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak úgy mint bőröndök, táskák, kalapok, ruha- és fehérműanyagok, napernyők, esernyők stb. nyilvános árverése Kiscell állomáson 1905. február 21-én délután 3 órakor tartatik meg, mely alkalommal az elárverezendő tárgyak azonnali készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek fognak eladatni.

Lemondott községbíró. Szentmiklósi község bírája: *Csiszár József* a celldömölki solgabírói hivatalhoz bejelentette állásáról való lemondását.

A Cincalecsapoló Társulat, melynek elnöke dr. Berzsenyi Jenő orsz. képviselő márc. 4-én d. e. 10 órakor, tartja Celldömölkön, a városház nagytermében évi rendes közgyűlést. A gyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. Szavazatok megállapítása. 3. Pénztárnok jelentése. 4. Számvizsgáló bizottság jelentése. 5. Költségelőirányzat megállapítása. 6. Három tagból és három pótagból álló számvizsgáló bizottság választása. 7. Pénztárnokválasztás. 8. Indítványok. — Alapszabály 9. §. A 20 holdnál kevesebbel érdekeltek községenként összeállva, a maguk kébeléből legfeljebb 2 tagot küldhetnek a közgyűlésre, a kik anyai szavazatot gyakorolnak, a házior 20 holdat képviselnek; az esetre, ha a legkisebb foknál kevesebbel érdekeltek önként nem csoportosultak, a községi előjárás által a fentebbi módon képviselteknek; 20 holdat meg nem ütő töredékek a szavazati jog megállapításánál tekintetbe nem vétettek.

A Dalkör mulatságára nagyban folynak az előkészületek, a mely most is, mint az előző években, jó sikerű mulatságnak ígérkezik. A bál rendezősege a tánc előtt most az énekműsorok kivül — változatosság okáért — egy egészen új dologgal, a bigfon bemutatásával fogja mulattatni a közönséget, a melyre már előre is nagy érdeklődéssel tekintünk.

A marhavásár. A héten tartott legutóbbi marhavásárra felhajtott körülbelül 1200 darab szarvasmarha, eladott igen jó árák mellett 500 darab, Bécsbe szállítottak 75 darabot.

Nagy tűz Várkeszön. Várkesző községben február hó 2-án nagy tüzvész dühöngött, a mely, mint a jelek mutatják, vigyázatlanságnak a következménye. Először Káposztás Menyhért háza gyuladt ki és égett a nagy szélben visszatartathatatlant, azután még két mellette levő házba is bekapott a tűz és le is égett mind a kettő a hozzátartozó melléképületekkel együtt. A tüzet nyilván Káposztás okozta, a kit a tűz keletkezése előtt néhány perccel a pajtában láttak pipálni. Káposztást fel is jelentették a celldömölki kir. járásbírósnál. Az okozott kár körülbelül 10000 korona.

Káldon Varga Ferenc vendéglős tart táncmulatságot f. hó 18-án. Belépődij: személyenként 80 fillér, családjegy 1 k. 60 fillér.

Kivándorlás. Vas megyéből a közigazgatási bizottság jelentése szerint a kivándorlás Vas megye területén egyre nagyobb arányokat ölt. Január hónapban 1443 vas megyei kivándorlót kapott utlevelet.

48-as honvédek nyugdíja. A miniszterelnök legutóbbi rendeletével az 1848—49-ki honvédtizedesek és köztizedesek, valamint ezek özvegyeinek nyugdíjteljesítményeit 1905. január hó 1-től kezdődőleg évi 24 koronával fel emelte. A tizedesek évi nyugdíja tehát 120 korona, a köztizedesek pedig 96 korona lesz. Ezen alkalommal közülük a régi nagy napok járásunkban élő végigküzdöinek a névsorát. A dicső honvédek közül járásunkban a következők élnek: tizedesek: Karácsony István csöngén; Major Gábor Boba; Márks István János háza; Nagy András Vath; Nagy Gábor Karakó; Réz Pál János háza. Köztizedesek: Antal József K. Kamond; Ábrahám Pál K. Mihályfa; Ágoston Antal K. szt. Péter; Csik János N. Magasi; Egyházi Antal K. szt. Péter; Farkas József Simonyi; Fábrián Sámuel Izsákfa; Gici gábor Pápc; Györfi Lajos N. Magasi; Halmi József Kenyeri; Horváth Mihály Kecské; Horváth Ferenc Celldömök; Kiss József E. Kesző; Horváth István E. Hetye; Kéri János Alsó Ság; Kiss Ferenc Celldömök; Kiss Mihály Pór-magasi; Kocsi István Boba; Kutasi János Tokores; Lukács Gábor Pápc; Marton Sándor N. Magasi; Molnár István Alsó-Ság; Molnár István N.-Köcsk; Nagy András Vönök; Nagy János Pór-Magasi; Németh István Duka; Novák Gábor Szt.-Miklósa; Piriti János Nagy-Pirit; Rechnitzer Sándor János háza; Rédecsi Antal Szt.-Miklósa; Schmiedmayer János János háza; Sebestyén István N.-Magasi; Szalai György F. N. Keresztur; Szimic Gábor Izsákfa; Tér János János háza; Tóth István Vath; Tóth István M. Gencs; Varga János Kocs; Vida István K. Mihályfa Vörös István Vath; Zsigmond József K. Somlyó; Somlay Ferenc Simonyi.

Baleset. Csaknem végzetes baleset érte a múlt pénteken. Néki Elek sági gazdát. Kocsiba fogott lovait egy szűk portáról akarva kivezetni, azok kissé megugrottak s egy akác-fának szorították neki. A rud vége szegült mellének és ha kezét ott nem tartja, talán a rud keresztül is döfte volna. Így kezét zúzta meg és egy pár bordája törött el. Állapota nem veszélyes.

Tolvaj cseléd. Nem régiben hagyta ott Fesler Erzsébet Ságion Günsberger Ignácnál szolgálatát, hogy a himen rózsáncáit vegye fel. A napokban Günsberger Ignác elment volt cselédjéhez — nem azért ugyan, hogy az elmúlt mézes hetek lefolyása után érdeklődjék, hanem a menyecske facér hugát óhajtott megfogadni cselédjének. Az asztalon azonban meglátott két szakajtórúhát, melyekben a magáéra ismert, de a jelző betűknek csak az árnyalata volt bennük. Rögtön szemre hívta az iruló-piruló kis hamist, a ki szégyenszemre vallotta be tettét. Azután a bíró tartott házkutatást. Egymás után került elő szalmazsák meg egy tuca zsák, néhány zsákolt, ezüst evőeszközök s egyéb tárgyak: tarka vegytüskékben. A földériő vizsgálatot még folytatják, mert a kapitulációt nem tartják teljesnek.

A csaló ostar. J. F. Mihályfai atyafi benn jart a hetivásáron, hosszú ostar volt a kezében bort helyett. Szembe kerül vele a falubeli kereskedő s odaszól neki:

— Ejnye, földi, elmebetegek én magával haza?

— Eljöhét az ur, miért ne jöhétne?

— Rendben van. Előbb elvégzek meg egyet mást, aztán indulhatunk. Kend vájon be addig Samunál egy jó pohár bort az én kontómra.

Ugy is történt. Az atyafi épen az utolsó kortyot nyelte, mikor odakerült a kereskedő és sürgeti:

— Induljunk!

— Ballagjunk no! — szól a paraszt és indul az országot felé.

— Hát a kocsija?

— Megvan szépen — otthon.

— Tyű, a rézangyalát a kend mulya fejinek, hát akkor minek a kend kezében az ostar?

— Hát csak úgy — tekintélybűt!...

A sárvári műselyemgyár építése és felszerelése rohamosan halad előre s mint bennünket értesítenek, üzemét lehetőleg április havában megkezdji. A gyárban egyelőre 3—400 nő dolgozik majd, de később mintegy 1500 munkásnőre lesz szükség. — Így aztán Sárvár halad, Celldömök marad.

Tavaszi állatvizsgálat. Celldömök község határában a tavaszi marha összeírás ideje március hó 6—10. napjára tűzött ki.

A mesteri postásgyerek szökése.

Bősze Pista, Alsó- és Felsőmesteri községek postájának a vezetője tegnap délután, hogy valami 4 frtnyi aprópénzre tett szert, nagyot gondolt magában, a táskáját ott hagyta a községek leveleivel együtt és elutazott világot látni — Győrbe. Persze hamarosan nyomára jöttek a dolognak és táviratoztak a győri rendőrségnek, a hol meg is csípték az ípsét. A kalandos gyerkőcnek ez már a második szökése. Jó lenne tán a mesterieknek, ha más postás után néznének, mielőtt még valamilyen érzékenyebb nyomokat nem hagy nekik az esetleges harmadik szökés.

Szerencsétlenség. Szabó Ferenc géplakatos múlt hó 28-án a mozdony kormány művének megvizsgálás végett, való kezelésére alkalmavai megserült. Olajos kezével vigyázatlanul fogta meg a csiglissát, mely kezéből kicsuszott, bal mutató ujjá a coulissa és a tolatyurud közé szorult, miközben annak középső perrece felhasadt. Néhány nap mulva felgyógyul és szolgálatát tovább is teljesítheti. A szerencsétlenség saját vigyázatlanságából történt.

A jános házi takarékpénztár mérlege.

A jános házi takarékpénztár most tette közzé XXXII. évi üzletének kimutatását az 1904. évről. Az intézet az elmúlt évben 1,901.566 korona 34 fillér összegben számított le váltókat, jelzálogkölesönökben 40.100 korona, folyó számlán 365.660 korona, 88 fillér, visszlészámítolásban 112.750 korona és giro 199.856 korona 42 fillér volt a forgalma. Betétek összege 884.149 korona és 42 fillér. Az elmúlt évben az intézet 17.985 korona 40 fillér tiszta nyereséggel zárult, melyből osztaléokra részvényenként 16 koronát fizet.

A győri Royal-shálló égése. Győrből kapott értesítés szerint az ott csak pár hónappal ezelőtt épült óriási nagy Royal-shálló csütörtökön éjjel kigyulladt és teljesen le is égett. A lakosság körében nagy izgalmat keltett a szálló égése, mert még nagyobb veszélytől is lehetett tartani, hogy a mellette levő házakba is belekap a tűz. A kár mintegy 100.000 forint. Az épület biztosítva volt.

A János házi Polgári Kör 1905. évi február hó 19-én, a Korona-vendéglőben lévő saját helyiségében zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté este 8 órakor. Beléptidij személyenként 1 kor., családjegy 2 kor. A tiszta jövedelem a kör saját könyvtára javára fordítatik. — A János házi Polgári Körnek a táncmulatsága évről évre a legjobban sikerült táncmulatságok közé tartozik, azért az idei bal iránt is nagy az érdeklődés.

Tolvaj a kupében. Dr. Stern József beledi orvos leánya Celldömölkön panaszt tett a csendőrségnél, hogy a vasuti kupében 60 koronát tartalmazó erszényét elloplák. A csendőrség azonnal nyomozást indított meg, mely eredményre is vezetett. Németh János répszesztyörgyri lakos a vonatnak egyik utasa ugyanis gyanus viselkedésével magára vonta a csendőrség figyelmét. Vallatára fogták. Németh hosszas tagadás után bevallotta, hogy a pénzt a kupé padlóján találta és magához vette. A csendőrök a pénzt elvették a tolvajtól és visszaadták a károsult urleánynak. Némethet pedig lopás miatt fűljelentették.

A kisköcskiek mulatsága. A kisköcski körjegyzőség községeinek közönsége folyó évi január hó 29-én a tuberkulózis ellen védekező vasvármegyei egyesület javára táncmulatságot tartott, mely a lehető legjobb hangulatban reggelig együtt tartotta a mulatságnak egy bájos hölgy vendégeit, mint férfi közönséget. — **Felülfizettek** a következők: Payer István 3/40 K, Bisztritsány Aladár 2/40 K, Sebestyén Ferenc 2/40 K, Frankó Géza 1/40 K, Erdélyi István 2/40 K, Sebestyén Sándor 4/40 fill. Hajnal Endre 4/40 fill. Horváth Ferenc 4/40 fill. Payer Istvánné 4/40 fill. Csillag János 4/40 fill. — **Jegyeiket megváltották:** Tóth Sándor esp. 2 K, Welter György 2 K, Vargay Sándor 2 K, Szabó Sámuel 1 K, Gál Sándor 1 K, Garas József 6/40 fill. Skriba János, Fischer Hermán, Tóth Ferenc, Varga Sándor, Bőröc Ferenc 1—1 K. Mészáros János 2 K. — **Az egyesület céljaira adományoztak:** Gyur Leo szolgabíró 4/40 K, Mizeri István 2 K, Bors Lajos, Csuba Lászlóné és Sebestyén Sándor 1—1 koronát. Mely adományokért, felülfizetésekért és jegy megváltásokért, a szenvedő emberiség javára mulató jószívű adakozóknak ezuton is hálás köszönetet mond a rendezőség. A táncmulatság tiszta jövedelme 24 K. 64 fillér az egyesület pénztárnokának Kaiser Lajosnak elküldetett.

Az Ostfiasszonyfai önk. tüzoltóegylet

tegnap tartotta zártkörű táncmulatságát a Goldschmid-féle vendéglőben. A táncmulatság kielégítő erkölcsi és anyagi eredménnyel zárult; úgy, hogy a jótékony célra, az egyesület felszereléséig gyarapítására is jutott csnos kis összeg.

Tanuló Kerestetik.

Ifj. Reich Imre szobafestő és mázoló egy jó családból való, jó magaviseletű fiút tanulóknak keres.

Anyakönyvi hivatalból.

— 1905 január hó. —

Születtek:

Szöke Mihály fia, János. Mesteri Lajos leánya, Gizella. Kovács József leánya, Mária. Mór Gyula fia, István. Mörizt Géza fia halva született. Szép János fia, Imre. Jánosa Pál fia, Pál. Lampért János fia, János. Márton Gábor leánya, Rozália. Nadátyi Lajos fia, Lajos. Márkus Pál fia, József. Balla Károly fia, Sándor. Stukits Gyula leánya, Mária. Pálffy József leánya, Ilona. Kovács Lajos fia, Géza. Kolompár József fia halva született. Miklós Lajos leánya, Mária. Veörös Kálmán fia, Lajos. Pály János fia, Imre. Gáspár Kálmán fia, László. Viola Imre leánya, Anna. Orbán István leánya, Irén. Horváth József leánya, Ida. Schwarz Sándor lánnya, Teréz.

Hánasságot kötöttek:

László István Mészáros Rozáliával. Selegy Sándor Kovács Eszterrel, Kovács Sándor Sáhgy Karolinával. Murányi Sándor Viola Rozáliával, Molnár Lőrinc Benkő Erzsébettel, Ambrus József Sebástyén Zsófiával, Bertalan Lajos Ódor-Borbálával, Deutschbauer Károly Reich Aloiziával, Horváth Károly Varga Rozáliával, Kis Sándor Ambrus Juliannával, Nagy János Bajtós Jolán Erzsébettel.

Elháltak:

Özv. Pick Józsefné Heller Mária, Mörizt Géza halva született leánya, Rezonits Ferenc, Szajli Jánosné Szopóci Mártha, Mór István, Bertalan Lidia, Csótán Istvánné Kovács Zsuzsanna, Hübner János, Szalácz Lajos, Bogárné Pálné Farkas Anna, Kiss Ferenc, Szizgethy István, özv. Kovács Pálné Kutassy Zsuzsanna, Zaborszky Ilona Erzsébet, Török Ignácné Rózsaszegi Anna, Imre József, Lócor István, Kolompár József halva született fiúgyermek, Molnár Elek, Somogyi Juliánna, Szöke János, Klein Márton, özv. Horváth Józsefné Szalay Juliánna, Szegeő Ferenc, özv. Nagy Józsefné Árva Juliánna, Pető Lajos.*

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem ad vissza a szerkesztőség Névtelen levelekre nem válaszolunk

K. S. Köszönettel vettük a küldötteteket. A szőlőről szóló dolgok közlését a jövő számban kezdjük meg, a másikat most hoztuk.

Irma. Azt kérdezi tőlünk, hogy hiszen-e oly férfinak, a ki némelykor észre sem igen veszi, máskor meg tulon-tul is figyelmes akar lenni kegyedhez.

Ha a férfi viselkedésének rugója a társadalmi érintkezésben keresendő, olyképpen, hogy kegyéd és az a férfi nem mások egymásra nézve, csak ismerősök, úgy mi a férfi viselkedésében a panaszra okot adót nem látuk. A férfinak kötelessége, erkölcsi kötelessége minden nőt, kívül a társaságban szembe kerül, mulatni. Ha kegyéd az, úgy kegyedet, ha más az, más. Egy nem szerelmes férfinak nem szabad külömbiséget tenni a nők között.

* A halálozások száma tebut csak hárommal mulja felül a születések számát, a mi, tekintettel a teii időre, határozottan kedvezőnek mondható.

Egyiket ép oly szépnek, ép oly kedvesnek kell tartania, mint a másikat. Pusztá véletlen okozza tehát ez esetben, hogy nem kegyed légt a partnere.

Ha azonban a felvetett tényállás oka fokozott érzelemben, a szerelemben keresendő, úgy az az eset állt elő, hogy a férfi a kegyed türelmét, szerelmét akarja csak kipróbálni és e tervét keresztül is tudja vinni addig, amíg kegyeddel nem találkozik. Ez utóbbi esetben aztán felejté tervét és olyannak mutatja magát, a milyen tényleg: szerelmesnek: a mint kérdése is mutatja. A másik eset pedig az, hogy nem szereti kegyedet, de mert látja, hogy kegyed érdeklődik iránta, ugratni akarja, mikor együtt vannak.

Mi csak azt tanácsolhatjuk kegyednek, tegye kegyed is próbára azt a férfit. Kacérkodjék egy kicsit feltűnően az ő jelenlétében más valakivel is és ha észre fogja venni, hogy kacérkodása fáj neki, tegyen úgy, mint mi: ne folytassa tovább.

N. Gy. Mindig a közleni valók mennyisége határozza meg lapunk terjedelmét. Hogy eddig mindig nyolc oldalon jelentünk meg, a mellett bizonyít, hogy sosem, szűkölködünk írásokban. De nem adunk kevesebbet ígértünknek akkor sem, ha hat oldalas lesz a lapunk, mert a terjedelmet illetőleg nem is ígértünk semmit.

KÖZGAZDASÁG.

Az állatbetegségekről.

A gazdaközönséget bizonyára érdeklí, hogy a celldömölki járás területén az 1904. év folyamán minők voltak az allategészségügyi viszonyok. A közérdeknek vélünk szolgálatot tenni, midőn a hivatalos adatokat beszerelve, statisztikailag mutatjuk ki, hogy mely községekben minő járványos betegségek uralkodtak. Ily módon óhajtjuk ráterelni a gazdák figyelmét arra, hogy ezen járványos betegségek közgazdasági szempontból mennyi kárt okoznak és ebből kifolyólag mennyire indokolt a legmesszebbmenő védekezés.

Sertésorbanban sertés

	megbetegedett	leletett	elhullott	gyógyult
Simonyi	16	—	14	2
Tokorcs	15	—	14	1
Felsőmesteri	12	—	12	—
Boba	63	—	54	9
Kemenessömjén	28	—	25	3
Kemeneshőgyész	14	—	14	—
Kszentpéter	27	—	26	1
Magyargencs	26	—	24	2
Tokorcs	21	—	17	5
Szergény	65	15	34	16
Pálfa	13	—	13	—
Kápolna	20	—	14	6

Sertésviszben sertés

	megbetegedett	elhullott	gyógyult
Duka	78	60	18
Kenyeri	92	64	28
Kszentmárton	35	17	18
Egyházaskesző	62	37	25
Keléd	220	126	84
Pórmagasi	40	8	32

Szaj- és körömfájásban szarvasmarha

	megbetegedett	elhullott	gyógyult
Nemesmagasi	21	—	21
M-Gencs	34	—	34
A-Sáhgy	160	27	133
Magyargencs	240	7	233
Celldömölk	260	4	256
Izsákfa	46	1	45
Merse	38	1	37
Alsóme-teri	82	2	80
Felsőmesteri	136	4	132
Kecskéd	40	—	40
Merse-Belsövath	86	18	68
Szergény	286	31	255
Csőnge	175	5	170
Kápolna	22	2	20
Nemesmagasi	260	24	246
Vönöck	34	2	32
Simonyi	185	7	179
Kemenessömjén	169	5	164
Várkesző	260	8	252
Kisköcsk	215	—	215
Egyházashetye	270	11	259
Egyházaskesző	565	10	555
Pórmagasi	220	8	212
Kenyeri	159	2	157
Tokorcs	64	—	64
Kemenesmihályfa	74	1	73
Kszentmárton	18	—	18
Kápolna	34	1	33
Óstfiasszonyfa	118	2	116

Rühkórbau ló

	megbetegedett	elhullott	gyógyult
Simonyi	2	1	1
Celldömölk	2	1	1
Kissomlyó	4	—	4
Duka	2	—	2

Takonykórbau ló

	megbetegedett	elhullott	gyógyult
F.-Nemeskeresztúr	1	1	—

Lépfeneben különféle jöszág

	megbetegedett	elhullott	gyógyult
Vönöck	3	3	—

Seregő üszökben szarvasmarha

	megbetegedett	elhullott	gyógyult
Boba	6	6	—
Pálfa	4	4	—
Simonyi	7	3	3
Kocs	5	3	2
Kissomlyó	2	2	—
Kemenesszentmárton	9	7	2

Laptulajdonos és kiadó: Dinkgreve Nándor.

Kiadó lakás.

Egy két szobás lakás a hozzá való mellékhelyiségekkel együtt azonnal kiadó.

Bővebb értesítést ad a tulajdonos: Weisz Kálmán.

Borotva fölösleges! Rasol!

Kés nélkül borotvával!

Egészséges! Kellemes! Olcsó!

A ki pénzt akar megtakarítani!
A ki időt akar megtakarítani!
A ki bőrbetegségnek nem akarja magát kitenni,

az RASOL-lal borotválkozik!

Egy kilogram ára (elegendő 30-szori bekenésre) helyben 2.40 K, vidékre 3 K előleges beküldése mellett. Franco utánvétellel 20 fillérrel drágább.

Egyedül készítő

„Rasol“ Vegyipar Vállalat
BUDAPEST, VI., Váci-körút 55.

Raktár: **Török József** gyógyszerésznél
Király-utca 12.

Jorgó János

órás, gyári raktár: Wien
III/4., Rennweg Nr. 75/B.
Levelezélap elegendő, hogy
gazdagon illusztrált árjegyzékemet
ugyon és bérmentve megkaphassa,
olcsó bevásárlás céljából. Az üz-
leti eljárás szigorúan tisztességes,
éjleszen bizárvu

Órajavitási műhely. Mindennemű zseb-
óra-a új rugó 40 kr. Minden vásárolt
vagy javított órára kezesseget vállalok.

Kivonat a nagy árjegyzékéből:

7787 sz. legolcsóbb, legjobb strapás óra
nikkeltórák 36 óráig jár. 1rt 2.30
8039 sz. valódi ezüst, páncél-lépcső 15 gr. 1
7448 sz. ezüst remontor, dupla fedelű 5.—
7889 sz. inga-óra ütőművel, 2 sulylyal 11.50
7929 sz. jó ébresztő-óra 1.20

Kérem nevére és házszámomra 76/B.
pontosan figyelni!

VÁSÁRI ZSEBNAPTAR 1905.

Husipari és állatforgalmi év-
könyv az egyes napokra eső
vásárok pontos jegyzékével

ingyen és bérmentve

megy minden mészáros, hentes,
állatkereskedő, nyersbőrkeres-
kedő, zsiradék- és csontkeres-
kedő címére, a ki legalább fél-
évre előfizet a

**MÉSZÁROSOK ÉS HENTESEK
LAPJÁRA.**

Előfizetés félre 6 kor. —
Kiadóhivatal: Budapest, VII.,
Erzsébet-körút 2.

**Egészen ingyen
zománcozott edényt**

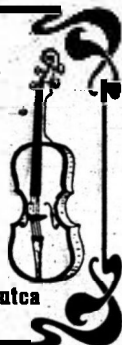
nem kapnak sehol, de 6 főzőlábos
és 6 főzőfazékot különféle nagyság-
ban 12 darabot 1 frt 75 kr.-ért
én szállíthatok. **Ingyen** csomagol-
ás utánvétellel mellett

A többi tárgyak feltűnő olcsó árban.
Árjegyzékét ingyen küldök. KOHN, gyári raktár-
ros, Budapest, VI., Csengery-utca 51

**Ne vegyen
senki hangszert,**

míg **Reményi Mihály** mű-
hangszerész, csász. és kir.
szabadalom-tulajdonos, a
Magyar Kir. Zeneakadémia
szállítója 315 ábrával ellát-
ott legújabb árjegyzékét
át nem olvasta, mely bér-
mentve és ingyen küldetik

**Budapestről, Király-utca
44/II.**

A párisi kiállításán
aranyéremmel
kitüntetve,
Alapítottát 1866.

Kitűnően belőtt vadászfegyverek

biztos önvédelmi **revolverek**, szabályozott és
jól hordó **szoba- és kerti fegyverek** (Flaubert)
jól és olcsón szállít

FÖLDESI L. puska- és fegyverműves. Budapest IV
Muzeumkörút 3. — Régi fegyverek újakkal
kiecséreltetnek. Javítás olcsón. Árjegyzék ingyen

Dinkgreve Nándor kiadásában megjelent

**RÓZSI
és egyéb elbeszélések.**Irtá: **BÉVÁRDY GYULA.**

Tartalmaz:

TÁRCÁT, NOVELLÁT, ELBESZÉLÉST.

Ára 2 korona.

Az összeg előleges beküldése után bér-
mentve küldetik meg.**Schottola Ernő**

Budapest VI. Andrassy-ut 2.

A közeledő szüreti idényre ajánlok
kétzéséren működő

BORSAJTÓKAT =

önálló szerkezetű **szőlőszúzókat**,
bogyozó készülékkel vagy a nélkül.

**Borszivattyúkat, amerikai gummitömlőket,
bor- és mustmérőket,
szőlőszedő ollókat, szőlőtaposó zsákokat,
erjesztő tölcseréket**

(köttyögőkat) porcellánból, üvegből, rézből

és minden, a szőlő- és pincegazdászathoz szükséges
anyagot és cikket.

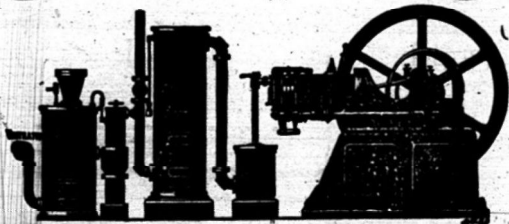
Nagy képes árjegyzékemet kúdnatra ingyen és bérmentve küldöm meg.

Eredeti OSERS és BAUER motorok

BUDAPEST, VI., Podmaniczky-utca 18.

Motorgyár és vasöntőde: Bécs.

Benzin- és petróleum-motorok és locomoblok, szőlő-gáz-motortelepok
2-3 fill. üzemköltséggel. — Képző fizetési feltételek. — Elsőrangú
gyarmány. — Költségvetés és árjegyzék ingyen.

Könyvek, lapok, hivatalos nyomtatványok, számlák, falragaszok, üzleti levélpapírok, borítékok, névjegyek, lakodalmi és báli meghívók divatos kiállításban, a legolcsóbb áron

KÖNYVNYOMDA
KÖNYVKERESKEDÉS
 Közigazg. nyomtatványraktár
 Hirlapelőfizetési iroda
 Könyv- és lapkiadóhivatal
 Iskolai és irodaszertár

Takarékpénztári zárszámadások, üzleti fő és segédkönyvek; gyászjelentések, folyóiratok, szövetkezeti nyomtatványok, eljegyzési tudósítások pontosan és jutányos áron

Dinkgreve Nándor Celldömölk

Bélyegzők
 hivatalok vagy magánosok részére rézből és ruggyantából megrendelésre jutányos áron készíttetnek.

Bélyegzőkhöz állandó festékpárnák és festékek.

Papirkülönlegességek,
 ügyvédi és kereskedelmi főkönyvek, naplók, segédkönyvek minden alakban és kivitelben.

Iskolai és irodaszerek.

Divatos névjegyek.

Legujabb levélpapírok
 diszes karton-dobozokban.

Előfizetések
 az ország vagy a külföld bármely napi, heti szépirodalmi és szaklapjára portómentesen elfogadtatnak.

Hivatalos alaku fehér és színes irodai papírok.

A hetenként megjelenő **KEMENESALJA** vegyes tartalmu lap kiadóhivatala.

Előfizetési ára egy esztendőre 8, fél évre 4, három óra 2 kor.